

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

Str. Vasile Bumbac nr.7
Suceava
Tel : 0230 521 358 int 614
Fax : 0230 215 087

DECIZIA NR. 55 _____

din _____07.05.2010__

privind soluționarea contestației formulate de

.....,

din municipiul Suceava, ...,

județul Suceava,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava

sub nr. .... din .....

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr. ...., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. ...., asupra contestației formulate de ....., cu sediul în municipiul Suceava, ..., județul Suceava.

..... contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ...., emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, înregistrată la Activitatea de Control Fiscal sub nr. ...., privind suma totală contestată de ....., reprezentând:

- ..... – TVA;
- ..... – majorări de întârziere TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. .... contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ...., privind suma totală de ....., din care ..... – TVA, și ..... – majorări de întârziere TVA.

În contestația formulată, petenta afirmă că este corect că a depășit plafonul de 35.000 EURO în anul 2008, iar organul de control a procedat la calcularea TVA colectată pentru perioada cuprinsă între data la care ar fi fost înregistrată în mod normal în scopuri de TVA și data la care s-a înregistrat, stabilind că această sumă este și de plată prin interpretarea eronată a pct. 62 alin. 2 din HG 44/2004.

Contestatoarea precizează că în cuprinsul Raportului de inspecție fiscală se menționează că „organele fiscale au calculat în timpul controlului TVA în sumă de ..... pe care societatea avea obligația să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă pe perioada 01.01.2009-31.12.2009”. Societatea afirmă că baza de impozitare a TVA a fost considerată veniturile înregistrate în contabilitate în contul 707 venituri din vânzarea mărfurilor. Petenta susține că organul de control nu a ținut cont de faptul că vânzarea produselor s-a făcut printr-un magazin cu amănuntul, iar sumele înregistrate reprezintă preț cu amănuntul care include și TVA., iar calculul TVA colectată în cazul sumelor încasate prin magazine cu amănuntul se face înmulțind sumele totale încasate cu un coeficient de 15,9664 conform art. 140 din Codul fiscal și pct. 23 alin. 2 din HG 44/2004. Contestatoarea precizează că acest punct de vedere este susținut și de Directiva CE nr. 112/2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată cu modificările în vigoare la 31 decembrie 2008, care prevede expres că la comerțul cu amănuntul, taxa este inclusă. De asemenea, petenta susține că stabilirea debitului prin calcularea TVA prin aplicarea cotelor prevăzute la art. 140 alin. 1 și alin. 2 din Legea nr. 571/2003 cu modificările ulterioare, în interpretarea reglementărilor fiscale nu au fost analizate prevederile normelor metodologice din 20 martie 2003 de aplicare a Ordonanței 99/2000 art. 4 lit. D).

Societatea mai menționează că în cuprinsul Raportului de inspecție fiscală, la motivele de fapt se face precizarea următoare:”Pentru neachitarea în termen a TVA în sumă de ..... s-au calculat majorări de întârziere în sumă de ..... avându-se în vedere că scadența pentru TVA-ul de plată suplimentar este de 25 a lunii următoare celei în care se încheie trimestrul”. Petenta afirmă că din modul de calcul al acestor penalizări rezultă că organul fiscal a considerat că TVA colectată este și creanța fiscală care ar trebui achitată trimestrial și că în acest mod de calcul, organul de control în mod eronat face abstracție de prevederile Codului fiscal, respectiv, art. 145 alin. 4, și pct. 45 alin. 1 din Normele de aplicare a Codului fiscal.

În motivarea contestației, petenta precizează că, în condițiile în care organul de control a determinat TVA colectată și a stabilit că aceasta este o sumă de plată fără să acorde agentului economic dreptul de a deduce TVA, înseamnă că nu a ținut cont de prevederile art. 145 alin. 4 din Codul fiscal, societatea desfășurând activități economice și putând prezenta documente legale care să îi permită deducerea TVA în conformitate cu art. 145 alin. 4 și art. 146 alin. 1 din Codul fiscal.

Contestatoarea face precizarea că activitatea desfășurată de aceasta este de comerț cu amănuntul, sumele încasate de la consumatori sunt sume finale, iar organul de control a aplicat la sumele înregistrate în contabilitate în contul 707 procentul de 19%, calculând suma de ..... ca fiind TVA colectată, sumă pe care unitatea nu a

încasat-o efectiv niciodată și nici nu o va mai putea încasa de la nimeni. Susține că această sumă este de fapt un prejudiciu fictiv calculat de către organul de control, care nu a fost creat niciodată bugetului de stat. În conformitate cu prevederile pct. 23 alin. 2 din HG 44/2004, deoarece sumele încasate sunt sume finale, contestatoarea precizează că, pentru determinarea bazei impozabile trebuie aplicat procedeul sutei mărite.

Invocă, de asemenea, prevederile art. 152 alin. 6, art. 152 alin. 1 din Codul fiscal și ale pct. 62 alin. 2 și 3 din HG 44/2004. Își bazează contestația și pe prevederile art. 134 alin. 3 și ale art. 157 alin. 1 din Codul fiscal, care ar trebui corelate cu art. 145 și afirmă că, în condițiile în care organul fiscal stabilește sumele colectate de TVA și consideră că acestea trebuie achitate în mod normal, trebuie să aibă în vedere și art. 145 alin. 4 care dă dreptul unui contribuabil să deducă TVA și înainte de înregistrarea ca plătitor de TVA.

Societatea mai precizează faptul că, în conformitate cu art. 157 alin. 1, plata taxei la buget se face prin decontul de TVA, iar suma de plată se calculează prin scăderea din suma reprezentând TVA colectată, suma reprezentând TVA dedusă, iar dacă această sumă de plată nu este achitată până la data depunerii decontului, atunci începând cu ziua următoare agentul economic datorează majorări de întârziere. Contestatoarea invocă prevederile art. 111 alin. 1 din Codul de procedură fiscală și afirmă că în Codul fiscal în vigoare nu se stabilește la nici un articol din titlul VI TVA faptul că un agent economic este obligat să achite sumele reprezentând TVA colectată în prima lună a trimestrului următor, iar conform art. 157 alin. 1 din același act normativ, creanța fiscală este determinată de data depunerii decontului de TVA, din care rezultă atât sumele colectate, cât și sumele deduse, și prin urmare, majorările în sumă de ..... calculate de organul de control nu au bază legală.

Petenta susține că, pentru TVA colectată nu există nici un act normativ în vigoare care să stabilească un termen de plată.

În concluzie, având în vedere prevederile legale invocate, petenta susține că acestea dau dreptul agentului economic să deducă TVA chiar înainte de înregistrarea ca plătitor de TVA, iar majorările de întârziere se calculează numai pentru creanțele fiscale care au termene de scadență prevăzute în Codul fiscal. Mai menționează că, în Raportul de inspecție fiscală, organul de control nu a precizat care este temeiul legal pentru plata TVA colectată și care este termenul de scadență și nici din ce motive art. 145 alin. 4 din Codul fiscal nu este aplicabil societății și nu poate deduce TVA concomitent cu TVA colectată calculată.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ...., s-a stabilit în sarcina ..... suma totală de plată de ....., reprezentând TVA și majorări de întârziere TVA.

În urma controlului efectuat la ....., organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu este înregistrată în scopuri de TVA.

Conform balanței de verificare întocmită la data de 30.11.2008, petenta a înregistrat o cifră de afaceri în sumă de ..... lei, depășind plafonul de 35.000 EURO (..... lei) prevăzut de lege. Organele de control fiscal au considerat că societatea avea obligația înregistrării în scopuri de TVA la organul fiscal în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit acest plafon (35.000 EURO), în cazul de față, până la data de 10.12.2008. De asemenea, au stabilit și faptul că aceasta avea obligația să se comporte ca un plătitor de TVA, începând cu prima zi a lunii următoare celei în care a fost înregistrată în scopuri de TVA(01.01.2009).

Astfel, organele fiscale au calculat TVA pe care societatea avea obligația să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă pe perioada 24.08.2007-31.12.2009, TVA fiind în sumă de ....., iar pentru neachitarea în termen a TVA au calculat majorări de întârziere în sumă de .....

În anexa la raportul de inspecție fiscală, în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr. .... este prezentat modul de calcul al majorărilor de întârziere, astfel:

Trim./an	Baza impozabilă	TVA de plată	Termen de plată	Zile întârziere	Cota majorări	Suma majorări
I 2009	.....	.....	27.04.2009	312(27.04.2009-05.03.2010)	0,1%	.....
II 2009	.....	.....	27.07.2009	221(27.07.2009-05.03.2010)	0,1%	.....
III 2009	.....	.....	26.10.2009	130(26.10.2009-05.03.2010)	0,1%	.....
IV 2009	.....	.....	25.01.2010	39(25.01.2010-05.03.2010)	0,1%	.....
Total	.....	.....				.....

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma contestată de ....., reprezentând TVA, stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr. ...., cauza supusă soluționării este dacă ..... datorează această sumă, în condițiile în care, în urma verificărilor efectuate, organele de control au constatat că, potrivit balanței de verificare întocmită la data de 30.11.2008, societatea a depășit plafonul de TVA și avea obligația de a solicita înregistrarea în scopuri de TVA.

În fapt, în urma controlului efectuat la ....., organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu este înregistrată în scopuri de TVA. Conform balanței de verificare întocmită la data de 30.11.2008, petenta a înregistrat o cifră de afaceri în sumă de ..... lei, depășind plafonul de 35.000 EURO (118.360 lei) prevăzut de lege. Organele de control fiscal au considerat că societatea avea obligația înregistrării în scopuri de TVA la organul fiscal în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit acest plafon (35.000 EURO), în cazul de față, până

la data de 10.12.2008. De asemenea, au stabilit și faptul că aceasta avea obligația să se comporte ca un plătitor de TVA, începând cu prima zi a lunii următoare celei în care a fost înregistrată în scopuri de TVA. (01.01.2009).

Astfel, organele fiscale au calculat TVA pe care societatea avea obligația să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă pe perioada 24.08.2007-31.12.2009, TVA fiind în sumă de .....

Contestatoarea susține că organul de control nu a ținut cont de faptul că vânzarea produselor s-a făcut printr-un magazin cu amănuntul, iar sumele înregistrate reprezintă preț cu amănuntul care include și TVA. Aceasta precizează că modul de calcul al TVA colectată în cazul sumelor încasate prin magazine cu amănuntul se face înmulțind sumele totale încasate cu un coeficient de 15,9664 conform art. 140 din Codul fiscal și pct. 23 alin. 2 din HG 44/2004.

De asemenea, petenta precizează că, în condițiile în care organul de control a determinat TVA colectată și a stabilit că aceasta este o sumă de plată, fără să acorde agentului economic dreptul de a deduce TVA, înseamnă că nu a ținut cont de prevederile art. 145 alin. 4 din Codul fiscal, societatea desfășurând activități economice și putând prezenta documente legale care să îi permită deducerea TVA în conformitate cu art. 145 alin. 4 și art. 146 alin. 1 din Codul fiscal. Aceasta susține că agentul economic are dreptul să deducă TVA chiar înainte de înregistrarea ca plătitor de TVA.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 152** din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării:

ART. 152

“Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

(1) Persoana impozabilă stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, incluzând și operațiunile scutite cu drept de deducere și pe cele scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

[...]

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.

(7) După atingerea sau depășirea plafonului de scutire sau după exercitarea opțiunii prevăzute la alin. (3), persoana impozabilă nu mai poate aplica din nou regimul special de scutire, chiar dacă ulterior realizează o cifră de afaceri anuală inferioară plafonului de scutire.

[...]

(9) Prin norme se stabilesc regulile de înregistrare și ajustările de efectuat în cazul modificării regimului de taxă”.

Din acest text de lege rezultă că persoanele impozabile care aplică regimul special de scutire și care înregistrează o cifră de afaceri mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, în cazul de față o cifră de afaceri mai mare sau egală cu plafonul de 35.000 EURO, au obligația de a solicita înregistrarea lor în scopuri de TVA și acest fapt trebuie să se realizeze în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului.

Data atingerii sau depășirii plafonului este prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit, iar regimul special de scutire se aplică până la data în care persoana impozabilă se înregistrează în scopuri de TVA.

De asemenea, dacă acel contribuabil nu respectă aceste prevederi legale și nu solicită sau solicită cu întârziere înregistrarea sa ca plătitor de TVA, atunci organele fiscale competente au obligația de a stabili obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă.

- Referitor la aplicarea prevederilor **art. 152 alin. 1 și 2** din Codul fiscal, la **pct. 61** din Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se precizează că:

„Norme metodologice:

61. [...]

(4) În sensul art. 152 alin. (3), (7) și (9) coroborat cu condițiile prevăzute la art. 145 - 149 din Codul fiscal, persoana impozabilă are dreptul/obligatia la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate în momentul trecerii la regimul normal de taxare;

b) bunurilor de capital definite la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal, aflate încă în folosință, în scopul desfășurării activității economice în momentul trecerii la regimul normal de taxă, cu condiția ca perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat. Prevederile acestui alineat se completează cu prevederile de la pct. 46”.

- Cu privire la aplicarea prevederilor art. 152 alin. 6 mai sus citat, la pct. 62 din normele de aplicare a Codului fiscal, se stipulează:

„Norme metodologice:

62. (1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform art. 152 din Codul fiscal, au obligația să țină evidența livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum și evidența bunurilor și serviciilor taxabile achiziționate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În sensul art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioadă cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organele de control vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă conform art. 153 alin. (7) din Codul fiscal;

b) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, organele fiscale competente vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată”.

Rezultă din aceste prevederi legale faptul că, în cazul în care se constată de către organele fiscale competente că un contribuabil a depășit plafonul de scutire, constatare făcută înainte ca acesta să se înregistreze în scopuri de TVA, atunci organele fiscale vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă. Plata taxei este solicitată pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale.

- În ceea ce privește înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA, la **art. 153** din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se precizează că:

ART. 153

“Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

(1) Persoana impozabilă care este stabilită în România, conform art. 125¹ alin. (2) lit. b), și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, după cum urmează:

[...]

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau depășit acest plafon;

[...]

(6) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) sau (5).

(7) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze, în conformitate cu prevederile alin. (1), (2), (4) sau (5), și nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

[...]

(10) Prin norme se stabilesc condițiile de aplicare a prevederilor prezentului articol”.

- Referitor la aplicarea prevederilor **art. 153** mai sus citat, la **pct. 66 alin. 1** din Normele de aplicare a codului fiscal, modificat, se menționează:

“Norme metodologice:

66. (1) În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile art. 153 alin. (1), (2), (4), (5) sau (7) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera valabilă începând cu:

[...]

c) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. b) și, după caz, la alin. (2) din Codul fiscal; [...]"

Aceste texte de lege prevăd faptul că, în situația în care persoana impozabilă este stabilită în România și desfășoară sau are intenția de a desfășura o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere, iar în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), deci plafonul de 35.000 EURO, **are obligația de a solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent**, în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau depășit acest plafon.

De asemenea, dacă o persoană este obligată să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, în condițiile prevăzute de art. 153 alin. (1), (2), (4), (5) sau (7) din Codul fiscal, atunci înregistrarea respectivei persoane se va considera valabilă începând cu prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea în condițiile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, în urma controlului efectuat la ....., organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu este înregistrată în scopuri de TVA. Conform bilanțului de verificare întocmită la data de 30.11.2008, petenta a înregistrat o cifră de afaceri în sumă de ..... lei, depășind plafonul de 35.000 EURO (118.360 lei) prevăzut de lege.

Având în vedere prevederile legale mai sus invocate, întrucât la data de 30.11.2008 a depășit plafonul de 35.000 EURO, rezultă că societatea avea obligația de a se înregistra în scopuri de TVA la organul fiscal, în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit acest plafon (35.000 EURO), în cazul de față, până la data de 10.12.2008, iar începând cu 01 ianuarie 2009 avea obligația de a se comporta ca un plătitor de TVA, respectiv de a deduce și a colecta TVA.

Rezultă că în mod legal organele fiscale au stabilit că societatea avea obligația să colecteze TVA dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de TVA, obligație care a început la data de 01.01.2009.

Referitor la susținerea contestatoarei potrivit căreia, organul de control nu a ținut cont de faptul că vânzarea produselor s-a făcut printr-un magazin cu amănuntul, iar sumele înregistrate reprezintă preț cu amănuntul care include și TVA, iar calculul TVA colectată în cazul sumelor încasate prin magazine cu amănuntul se face înmulțind sumele totale încasate cu un coeficient de 15,9664 conform art. 140 din Codul fiscal și pct. 23 alin. 2 din HG 44/2004, **facem precizarea că la art. 140 alin. 1** din Codul fiscal, modificat, și la **pct. 23 alin. 2** din HG 44/2004, se stipulează că:

ART. 140

„Cotele

(1) Cota standard este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse.

[...]”.

„Norme metodologice:

23.[...]

(2) Se aplică procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, respectiv $19 \times 100/119$ în cazul cotei standard și $9 \times 100/109$ sau $5 \times 100/105$ în cazul cotelor reduse, atunci când prețul de vânzare include și taxa. De regulă, prețul include taxa în cazul livrărilor de bunuri și/sau prestațiilor de servicii direct către populație pentru care nu este necesară emiterea unei facturi conform art. 155 alin. (7) din Codul fiscal, precum și în orice situație în care prin natura operațiunii sau conform prevederilor contractuale prețul include și taxa.

[...]”.

- În ceea ce privește baza de impunere a TVA, sunt aplicabile prevederile **art. 137 alin. 1 lit. a** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării:

ART. 137

„Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

[...]”.

Rezultă astfel din aceste prevederi legale că se aplică cota de taxă de 19% asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă.

În baza de impozitare a TVA, în cazul livrării de bunuri și prestării de servicii, se include tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț.

Prin urmare, tot ce a obținut societatea în urma livrării de bunuri și prestării de servicii, constituie contrapartidă obținută și este supusă taxei pe valoarea adăugată.

Astfel, veniturile obținute de societate din vânzarea mărfurilor în perioada 01.01.2009-31.12.2009, respectiv suma totală de ..... lei, sunt supuse TVA.

De asemenea, societatea nu se încadrează în prevederile pct. 23 alin. 2 mai sus citat, întrucât prețul de vânzare cu amănuntul stabilit de societate în perioada verificată este format din prețul de achiziție de la furnizor, inclusiv TVA, la care se adaugă adaosul practicat de societate. Dacă prețul de vânzare cu amănuntul, include și TVA neexigibilă, aceasta ar fi fost evidențiată în debitul contului 371 „mărfuri”.

Astfel procedeul sutei mărite se aplică numai în situația în care agentul economic ar fi avut inclus în prețul cu amănuntul și TVA neexigibilă, în cazul de față acest procedeu nefiind aplicabil, drept pentru care **susținerea petentei nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației.**

Rezultă astfel că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar în sarcina societății TVA în sumă de ....., aferentă veniturilor aferente anului 2009 în sumă de ..... lei, an în care societatea trebuia să fie plătitor de TVA și în care avea obligația să colecteze TVA.

Referitor la afirmația contestatoarei potrivit căreia, în condițiile în care organul de control a determinat TVA colectată și a stabilit că aceasta este o sumă de plată, fără să acorde agentului economic dreptul de a deduce TVA, înseamnă că nu a ținut cont de prevederile art. 145 alin. 4 din Codul fiscal, societatea desfășurând activități economice și putând prezenta documente legale care să îi permită deducerea TVA în conformitate cu art. 145 alin. 4 și art. 146 alin. 1 din Codul fiscal, **facem precizarea că la art. 145** din Codul fiscal, modificat și la **pct. 45** din HG 44/2004, modificată, se precizează că:

ART. 145

“Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[...]

(4) În condițiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate de o persoană impozabilă înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform art. 153.

[...]”.

“ Norme metodologice:

45. (1) În sensul art. 145 alin. (4) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pentru achizițiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, din momentul în care această persoană intenționează să desfășoare o activitate economică, cu condiția să nu se depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal. Intenția persoanei trebuie evaluată în baza elementelor obiective, cum ar fi faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii acestei activități economice.

Deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal, depus după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal. Prin excepție, în cazul persoanelor impozabile nestabilite pe teritoriul României, se aplică prevederile art. 147² din Codul fiscal în perioada în care nu au fost înregistrate în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal.

[...]”.

Rezultă din aceste prevederi legale faptul că o persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pentru achizițiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, iar deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă prevăzut de Codul fiscal, depus după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA.

- În ceea ce privește procedura ce se aplică în cazul în care se constată că persoana impozabilă nu a respectat prevederile legale privind înregistrarea ca plătitor de TVA în cazul în care s-a depășit plafonul de scutire, aceasta este prevăzută la **art. 152 alin. 8** din Codul fiscal, modificat și la **pct. 62 alin. 4 și alin. 5** din HG 44/2004, modificată:

ART. 152

“Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

[...]

(8) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire:

- a) **nu are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor, în condițiile art. 145 și 146;**
- b) **nu are voie să menționeze taxa pe factură sau alt document;**
- c) **este obligată să menționeze pe orice factură o referire la prezentul articol, pe baza căreia se aplică scutirea.**

[...]”.

„Norme metodologice:

62.[...]

(4) Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul controlului organelor fiscale competente, au dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la art. 145 - 149 din Codul fiscal:

a) **taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;**

b) **taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuție, aflate în proprietatea sa la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat**

înregistrarea în termenul prevăzut de lege, cu condiția, în cazul bunurilor de capital, ca perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat;

c) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată.

(5) Pentru ajustarea taxei prevăzută la alin. (4), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condițiile și formalitățile prevăzute la art. 145 - 149 din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura pentru achiziții de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal.

[...]”.

Din aceste prevederi legale rezultă că acea persoană impozabilă care aplică un regim special de scutire nu are dreptul de a-și deduce taxa aferentă achizițiilor și nici nu are voie să menționeze taxa pe factură sau alt document atât timp cât nu este înregistrată în scopuri de TVA, dar are dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate, aferentă activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuție, aflate în proprietatea sa, existente la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă, precum și taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă și data la care a fost înregistrată. Dreptul de a ajusta taxa se face cu respectarea prevederilor art. 145 - 149 din Codul fiscal.

Conform pct. 62 alin. 2 lit. a din HG 44/2004, organele fiscale

„...vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze...”.

În consecință, față de prevederile menționate, rezultă că organele de inspecție fiscală aveau obligația să stabilească taxa pe valoarea adăugată de plată la nivelul sumei pe care societatea ar fi trebuit să o colecteze, taxa pe valoarea adăugată deductibilă urmând a fi ajustată de contribuabil, conform prevederilor legale.

În ceea ce privește dreptul de deducere a TVA, organele de inspecție nu aveau nici o obligație în acest sens, legiuitorul dând posibilitatea contribuabililor să-și ajusteze taxa deductibilă în primul decont depus după înregistrarea ca plătitor de TVA sau, după caz, printr-un decont ulterior, în condițiile prevăzute de lege.

Prin urmare, nici această **afirmație a petentei nu poate fi reținută în susținerea favorabilă a contestației.**

În ceea ce privește susținerea contestatoarei potrivit căreia, în interpretarea reglementărilor fiscale nu au fost analizate prevederile normelor metodologice din 20 martie 2003 de aplicare a Ordonanței 99/2000, unde comerțul cu

amănuntul este definit ca fiind activitatea desfășurată de comercianții care vând produse, de regulă, direct consumatorilor pentru uzul personal al acestora, facem precizarea că **această afirmație nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației**, întrucât cadrul legal privind impozitele și taxele, inclusiv TVA, este cel stabilit prin Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, conform prevederilor art. 1, unde se stipulează:

ART. 1

„Scopul și sfera de cuprindere a Codului fiscal

(1) **Prezentul cod stabilește cadrul legal pentru impozitele și taxele prevăzute la art. 2, care constituie venituri la bugetul de stat și bugetele locale, precizează contribuabilii care trebuie să plătească aceste impozite și taxe, precum și modul de calcul și de plată al acestora. Prezentul cod cuprinde procedura de modificare a acestor impozite și taxe. De asemenea, autorizează Ministerul Finanțelor Publice să elaboreze norme metodologice, instrucțiuni și ordine în aplicarea prezentului cod și a convențiilor de evitare a dublei impuneri.**

(2) **Cadrul legal de administrare a impozitelor și taxelor reglementate de prezentul cod este stabilit prin legislația privind procedurile fiscale.**

(3) **În materie fiscală, dispozițiile prezentului cod prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicându-se dispozițiile Codului fiscal.**

[...]”.

Având în vedere prevederile legale invocate și analizate anterior, deoarece petenta a depășit plafonul de TVA, dar nu a solicitat la organul fiscal înregistrarea sa în scopuri de TVA, rezultă că în mod legal organele fiscale au procedat la calcularea TVA datorată bugetului de stat și au stabilit în sarcina petentei suma de ....., drept pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația** cu privire la suma de ....., reprezentând TVA.

2. Referitor la suma de ....., reprezentând majorări de întârziere aferente TVA, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ....., emisă de Activitatea de Inspecție fiscală, înregistrată la Activitatea de control fiscal sub nr. ....., cauza supusă soluționării este dacă ..... datorează această sumă, în condițiile în care, debitul pentru care se calculează aceste majorări este datorat și nu a fost achitat la scadență.

În fapt, pentru neachitarea la termenul scadent a TVA în sumă de ....., s-au calculat **majorări de întârziere în sumă de .....**, pentru perioada 27.04.2009-05.03.2010.

Societatea susține că majorările de întârziere se calculează numai pentru creanțele fiscale care au termene de scadență prevăzute în Codul fiscal. Mai

menționează că în Raportul de inspecție fiscală, organul de control nu a precizat care este temeiul legal pentru plata TVA colectată și care este termenul de scadență.

Contestatoarea invocă prevederile art. 111 alin. 1 din Codul de procedură fiscală și afirmă că în Codul fiscal în vigoare nu se stabilește la nici un articol din titlul VI –TVA, faptul că un agent economic este obligat să achite sumele reprezentând TVA colectată în prima lună a trimestrului următor, iar conform art. 157 alin. 1 din același act normativ, creanța fiscală este determinată de data depunerii decontului de TVA, din care rezultă atât sumele colectate, cât și sumele deduse, și prin urmare, majorările în sumă de ..... calculate de organul de control nu au bază legală.

Petenta susține că pentru TVA colectată nu există nici un act normativ în vigoare care să stabilească un termen de plată.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- Referitor la majorările de întârziere, sunt aplicabile prevederile **art. 119 și art. 120** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

ART. 119

“Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

(3) Majorările de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(4) Majorările de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6)”.

ART. 120

“Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Din aceste texte de lege se înțelege că se datorează majorări de întârziere pentru obligațiile de plată care nu au fost achitate la scadență.

Aceste majorări se calculează pentru perioada cuprinsă între data scadenței sumei datorate și data achitării acelu debit.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că taxa pe valoarea adăugată în sumă de ..... lei, care a generat majorările de întârziere în sumă de ....., contestate de petentă, a fost stabilită suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ...., emisă de Activitatea de Inspecție fiscală, înregistrată la Activitatea de control fiscal sub nr. ...., pentru perioada 01.01.2009-31.12.2009, iar **majorările de întârziere au fost calculate în funcție de scadența TVA**, astfel:

Trim./ an	Baza impozabilă	TVA de plată	Termen de plată	Zile întârziere	Cota majorări	Suma majorări
I 2009	.....	.....	27.04.2009	312(27.04.2009- 05.03.2010)	0,1%	.....
II 2009	.....	.....	27.07.2009	221(27.07.2009- 05.03.2010)	0,1%	.....
III 2009	.....	.....	26.10.2009	130(26.10.2009- 05.03.2010)	0,1%	.....
IV 2009	.....	.....	25.01.2010	39(25.01.2010- 05.03.2010)	0,1%	.....
Total	.....	.....				.....

Referitor la afirmația petentei potrivit căreia, în Codul fiscal în vigoare nu se stabilește la nici un articol din titlul VI –TVA, faptul că un agent economic este obligat să achite sumele reprezentând TVA colectată în prima lună a trimestrului următor, sunt aplicabile prevederile **art. 156¹** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, unde se precizează:

ART. 156¹

„Perioada fiscală

(1) Perioada fiscală este luna calendaristică.

(2) Prin derogare de la alin. (1), perioada fiscală este trimestrul calendaristic pentru persoana impozabilă care în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifră de afaceri din operațiuni taxabile și/sau scutite cu drept de deducere care nu a depășit plafonul de 100.000 euro al cărui echivalent în lei se calculează conform normelor.

[...]”.

Începând cu 01.01.2010, alin. 2 al articolului mai sus citat s-a modificat, având următorul conținut:

ART. 156¹

„Perioada fiscală

(1) Perioada fiscală este luna calendaristică.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), perioada fiscală este trimestrul calendaristic pentru persoana impozabilă care în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifră de afaceri din operațiuni taxabile și/sau

scutite cu drept de deducere și/sau neimpozabile în România conform art. 132 și 133, dar care dau drept de deducere conform art. 145 alin. (2) lit. b), care nu a depășit plafonul de 100.000 euro al cărui echivalent în lei se calculează conform normelor, cu excepția situației în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri.

[...]”.

Rezultă din aceste prevederi legale faptul că perioada fiscală este luna calendaristică, dar în situația în care persoana impozabilă, în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifră de afaceri din operațiuni taxabile și/sau scutite cu drept de deducere care nu a depășit plafonul de 100.000 euro, **atunci perioada fiscală este trimestrul calendaristic.**

Deoarece petenta a realizat o cifră de afaceri care nu a depășit acest plafon, rezultă că în mod legal organul fiscal a considerat că pentru societate perioada fiscală este trimestrul calendaristic, drept pentru care **afirmația contestatoarei este neîntemeiată.**

Cu privire la decontul de TVA și la data la care trebuie achitată TVA către bugetul de stat, deci data scadenței TVA, sunt aplicabile prevederile **art. 111 alin. 1** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și ale **art. 156 ^2 alin. 1 și art. 157** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării:

ART. 111

„Termenele de plată

(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.

[...]”.

ART. 156^2

„Decontul de taxă

(1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

[...]”.

ART. 157

„Plata taxei la buget

(1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156^2 și 156^3.

[...]”.

Din aceste texte de lege rezultă că scadența creanțelor fiscale intervine la expirarea termenelor prevăzute în Codul fiscal sau în alte legi care le reglementează.

De asemenea, un contribuabil are obligația de a declara la organul fiscal TVA datorată și acest fapt se realizează până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

Taxa astfel declarată trebuie achitată până la data la care contribuabilul are obligația de a depune deconturile sau declarațiile privind TVA, deci până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

În cazul de față, în urma verificărilor efectuate s-a constatat că petenta avea obligația de a colecta TVA în perioada 01.01.2009-31.12.2009 și prin urmare, avea obligația de a întocmi decontul de TVA și de a achita TVA datorată bugetului de stat până la data la care avea obligația de a depune decontul.

Deoarece în cazul ....., perioada fiscală este trimestrul calendaristic, iar decontul de TVA se depune până pe data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă, rezultă că pentru anul 2009 societatea avea obligația de a depune decontul de TVA până la datele de 27.04.2009, respectiv 27.07.2009, 26.10.2009 și 25.01.2010, date care reprezintă termene scadente pentru TVA și de la care încep să se calculeze majorările de întârziere.

Deoarece TVA stabilită suplimentar de inspecția fiscală în sumă de ....., nu a fost achitată de societate la scadență, rezultă că în mod legal organul fiscal a procedat la calcularea majorărilor de întârziere, ținând cont de termenul scadent al TVA și a stabilit în sarcina contestatoarei suma de ....., reprezentând majorări de întârziere, așa după cum rezultă și din anexa la raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate.

Având în vedere prevederile legale incidente speței, faptul că societatea datorează bugetului de stat TVA, iar debitul nu a fost achitat la scadență, rezultă că societatea datorează și majoră de întârziere aferente. Având în vedere că nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul, iar pentru debitul care a generat aceste accesorii contestația a fost respinsă ca neîntemeiată și ținând cont și de principiul de drept „**accessorium sequitur principale**” – **accesoriul urmează principalul, urmează a se respinge contestația și pentru majorările de întârziere în sumă de ....., aferente TVA, ca neîntemeiată.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 137 alin. 1 lit. a, art. 140 alin. 1, art. 145, art. 152, art. 153 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, pct. 23 alin. 2, pct. 45, pct. 61, pct. 62, pct. 66 alin. 1 din Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, referitor la aplicarea prevederilor art. 145, art. 152 alin. 1 și 2, art. 153, art. 156¹, art. 156², art. 157 din Codul fiscal, art. 111, art. 119 și art. 120

din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de ....., cu sediul în municipiul Suceava, ..., județul Suceava, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ....., emisă de Activitatea de Inspecție fiscală, înregistrată la Activitatea de control fiscal sub nr. ....., privind suma totală contestată de ....., reprezentând:

- ..... – TVA;
- ..... – majorări de întârziere TVA.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR COORDONATOR,

.....

Tema: TVA-înregistrarea la organul fiscal ca plătitor de TVA în situația în care a depășit plafonul de scutire prevăzut de lege
-art. 152 cod fiscal, modificat

Tema: accesorii-afereente unor debite neachitate în termen
-art. 119 și 120 din Codul de procedura fiscală, rep.